

Belgische greenkeeper wil leren kennen en kunnen

Michel Van Uffelen: geen enkel hoofdstuk oninteressant

De 27-jarige Michel Van Uffelen, die ik spreek bij IPC Groene Ruimte tijdens een cursusdag van de opleiding Greenkeeper, blijkt een fanatiek golfer te zijn. En eigenlijk heeft dat zijn interesse gewekt voor het greenkeepersvak. Het bijzondere is dat hij het diploma bachelor Bedrijfsbeheer en marketing op zak heeft - een studie aan een hogeschool - maar dat hij toch bewust voor dit vak kiest. Toen hij nog studeerde, verrichtte hij wel eens werkzaamheden in de plantenkwekerij van zijn ouders. "Maar om de greenkeepersopleiding te mogen volgen in Nederland, moet je werkzaam zijn bij een golfbaan", verzucht de Belgische greenkeeper. "Ik ben aan het googelen geslagen en stuitte uiteindelijk op de naam Kris van Ingelgem." Deze oude bekende uit het vak heeft hem uiteindelijk op het spoor gezet om greenkeeper op de Ternesse Golf & Country Club te worden. En Michel werkt daar inmiddels alweer twee jaar.

Michel vertelt dat op de 27-holes Ternesse Golf & Country Club acht greenkeepers werken: "Ik ben

de eerste hier die een opleiding greenkeeping volgt. Ik wil meer van de achtergronden van het greenkeepersvak weten. Wat mij het meest verbaast aan deze opleiding in Nederland, dat is dat golfclubs en aannemers medewerkers van 50 jaar of mensen die al enkele jaren in dit vak zitten nog naar de greenkeepersopleiding sturen en op deze wijze dus investeren in hun personeel. Zelfs voor mensen die halftijds in dienst zijn. Dat kennen we op de Belgische golfbanen nog te weinig."

elf financieren

"Ik doe de greenkeepersopleiding volledig in eigen tijd en voor eigen rekening", vertelt Michel. "Mijn werkgever komt niet tussen in de kosten. En navraag bij de Vlaamse Vereniging voor Golf of ze mij financieel tegemoet konden komen, leverde mij ook een nul op het rekest op." Hiervoor blijken geen budgetten te zijn. En dat vindt Michel wel jammer: "De Vlaamse Vereniging voor Golf wil de golfsport laten groeien en lukt daar ook heel aardig in.

De opleiding Greenkeeper telde dit jaar 5% cursisten uit België. Greenkeeper had een gesprek met een daarvan, Michel Van Uffelen. Hij werkt op de *Ternesse Golf & Country Club*, een 27-holes baan in het Belgische Wommelgem nabij Antwerpen. Michel volgt de greenkeepersopleiding volledig in eigen tijd en voor eigen rekening.

Auteur: Broer de Boer

Momenteel telt België circa 50.000 golfers en dit aantal stijgt jaarlijks. Maar je moet ook rekening houden met de kwaliteit van de golfbanen. En daar hoort volgens mij een goede opleiding van greenkeepers helemaal bij. In België komen de hoofdgreenkeepers voor kennisuitwisseling wel bij elkaar. Gewone greenkeepers zijn hier echter sterk in de minderheid." Michel zou het toejuichen dat greenkeepers ook wat zouden kunnen leren van elkaar door kennis uit te wisselen op speciaal daarvoor georganiseerde bijeenkomsten: "Dat krijgt in ons land misschien onvoldoende aandacht. Zelf wil ik dus een goede basis leggen voor mijn kennis op dit vakgebied door deze opleiding te volgen. Ik wil me vervolgens blijven verbeteren en denk er ook over om een vervolgopleiding te doen, bijvoorbeeld als assistent-hoofdgreenkeeper. Ik zit pas twee jaar in dit vak, maar het lijkt me erg leuk om zelf ervaring te mogen opdoen door mee te helpen op grote wedstrijden, zoals bijvoorbeeld de Telenet Trophy in België of de KLM Open in Nederland.

Michel verbaast zich dat werkgevers in Nederland ook ouderen en greenkeepers die 'halfijds' in dienst zijn naar de greenkeeperopleiding sturen.

Bertus Gibcus discussieert met de cursisten over tweetakt- en viertaktmotoren.

Greenkeepersforum

Wat vindt Michel eigenlijk van de Nederlandse greenkeepersopleiding die hij bij IPC Groene Ruimte volgt? "Ik vind de organisatie van de cursus zo goed", zegt hij. "Ik heb bij de uitvoering van mijn werk veel aan de handleidingen, de boeken en de verwijzingen op internet die we gekregen hebben. Wat lesstof betreft, is er nog geen enkel hoofdstuk geweest wat ik oninteressant heb gevonden. In het dagdagelijkse werk heb ik ook veel aan het speciale internetforum. Daar kunnen cursisten, docenten, greenkeepers en anderen die werkzaam zijn in dit vak op inloggen. Als ik met vragen zit in mijn werk of bij de studie, kan ik die daarop zetten en dan krijg ik meestal van andere gebruikers snel een antwoord. Zo had ik de indruk dat

we er in België weinig rekening mee houden dat bodemverbetersaars ook voedingsstoffen bevatten. Dankzij het forum weet ik nu ook precies wat de minerale samenstelling van verschillende producten is." Dat de opleiding greenkeeper ook flink de diepte in gaat, wordt door Michel hoog gewaardeerd. Michel: "Dan denk ik aan de relatie die er bestaat tussen de opbouw van het bodemprofiel, de vochtigheid en de grassen en onkruiden die je tegenkomt. Zoals ze hier dat soort belangrijke zaken in de praktijk aanpakken, dat spreekt me bijzonder aan. Je sluit deze cursus echt niet af zonder alles van alle grassen te kennen. Maar ook op het gebied van communicatie krijgen we ruggensteun. Bijvoorbeeld hoe we leiding moeten geven, om moeten gaan met golfers en hoe we ons professioneel moeten gedragen,

ook tegenover het greenkeepersteam en onze superieuren."

Eyeopeners

Wat zijn nu echte eyeopeners geweest voor Michel? Hij hoeft niet lang na te denken: "Ik heb hier vooral geleerd te kijken naar de opbouw van de bodem, het profiel, en wat de effecten zijn van topdressen, beluchten en de invloed daarvan op grassen. In België tref je nog te veel greens aan met straatgras. De redenatie is daar te vaak: 'Als het maar groen is.' Maar als fanatiek golfer kijk ik daar heel anders tegenaan. Ik vind het niet leuk als ik een hamer nodig heb om de bal in de cup te krijgen; ik zie liever dat mijn bal lekker rolt op een mooie vlakke green van roodzwenk of struisgras. Waar onze docent, Bertus Gibcus, ook altijd op hamert, is dat je niet alleen dingen moet 'kennen', maar ook moet 'kunnen'. Neem het afstellen van een kooimaaiër. Je hebt als greenkeeper niet altijd de mogelijkheid om te wachten tot een monteur dat voor je doet, of je komt in een situatie op een vreemde baan dat je dat zelf wel moet doen."

Praktijk

Het is eind maart als ons gesprek plaatsvindt. Ik volg Michel Van Uffelen naar het klaslokaal, waar een twintigtal collega-cursisten zit. Negentien mannen en een vrouw staan na een theorieles over viertakt- en tweetaktmotoren, gegeven door Bertus Gibcus, in de startblokken om de praktijk te doen. "De komende weken gaan we in de praktijk aan de slag met kooien, motoren, maaiers, beluchters en de aanbouw van machines", voegt Michel me toe. "Een groot deel van de praktijk zullen we op golfbaan Edda Huzid doen." Het eerste blok van de opleiding Greenkeeper werd in januari al afgesloten. Cursuscoördinator Ernst Bos vertelt desgevraagd dat de cursisten dat eerste deel als 'pittig' beoordeeld hebben: "We hadden de lat op verzoek van de branche zelf bewust ook wat hoger gelegd." Michel van Uffelen kijkt in elk geval uit naar het stuk praktijk wat hij nog te goed heeft. In mei wordt het tweede blok afgesloten met een examen en een eindgesprek. Dan is Michel 26 keer vanuit België naar Gilze-Rijen, Zwolle of Arnhem gereisd om de cursus te volgen. Wat die laatste twee bestemmingen betreft, kan hij gelukkig carpoolen met vier andere cursisten die in de provincie Noord-Brabant wonen... "Dat is eigenlijk typerend voor de gastvrijheid die ik hier 26 dagen lang heb mogen ervaren." sluit Michel af.